

thinget maa naae til ordnede finantfuelle og lovlige Forhold, og det er jo dog en Mulighed, som man, hvor vanskelige Forholdene end ere, ikke kan udelukke og ikke kan overse, at en rolig Detailbehandling af Finantstloven kan danne det Grundlag, hvoraf en Forstaaelse med det andet Thing om ordnede Tilstande overhovedet kan fremgaa, og noget Saadant tror jeg og Udvalget ikke, at Thinget vilde handle rigtigt i at affjære eller hindre; tværtimod. Alt, hvad vi med Bevarelse af Thingets Ret, Frihed og Selvstændighed kunne gjøre for at naae et saadant Resultat, anse vi os for pligtige til at gjøre. Jeg anser disse Betragtninger for tilstrækkelige til nærmere Begrundelse af en Sag, som egentlig er selvfølkelig, og som jeg ikke havde troet det nødvendig at begrunde nærmere, hvis der ikke fra forskjellige Sider var reist Tvivl om Betydningen af den videre Behandling. Det er jo en selvfølge, at det ikke beror paa os alene, hvorvidt der vil blive naaet Noget derved; men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg antager, at dette er tilstrækkeligt til at motivere Udvalgets Forslag om Sagens Overgang til 2den Behandling, hvorefter den jo vil gaa tilbage til Finantsubvalget til fortsat Behandling.

Dinesen: Jeg maa begynde med at gjøre den Bemærkning, at det var det ærede Medlem for Københavns 4de Valgfreds (Scharling), der skulde have ført Ordet paa Mindretallets Vegne i denne Sag, men han er forhindret i at kunne være til Stede, og det er derfor min Opgave at gjøre det. (Afbrudelse.) Ja, der bliver sagt her bagved, at der ikke er noget Mindretal, men det er jo dog en temmelig bekjendt Sag, at der er et Antal af tre Medlemmer i Udvalget, der i Hovedsagen ikke dele Ansættelse med de Medlemmer, som man pleier at betegne som Oppositionen. Ganste vist have vi ikke fundet nogen Anledning til at stille os fra Udvalgets øvrige Medlemmer i dette Spørgsmaal, idet det jo er en bekjendt Sag, at det slet ikke var os, der havde noget Duffe om, at Sagens 1ste Behandling standfædes, eller at Sagen da henvises til et Udvalg, men vi ønskede i Overensstemmelse med vor sædvanlige Stilling til ethvert Spørgsmaal, at det skulde fremmes paa ordineret Vis gennem alle de Behandlinger, der maatte være at foretage. Det følger derfor af sig selv, at naar Sagen nu en Gang var standstødt og henviset til et Udvalg, og det i dette var Flertallets Mening, at den skulde vende tilbage til Thinget, saa vilde vi ikke modsætte os det, men maatte

deltage i den Indstilling, som gaar ud paa at fremme den. Det Motiv, som efter den ærede Ordførers Ytringer var det bevægende med Hensyn til at standse Behandlingen, var, saa vidt jeg skjønner det, at foretage en Underjøgelse af, i hvilket Forhold det forelagte Finantstlovsforslag stod til de Bevillinger, der støtte sig til den midlertidige Bevillingslov af 1ste April forrige Aar. Nu har den ærede Ordfører oplyst Thinget om, at der er foretaget en saadan Underjøgelse, og nu forlanger man altsaa Thingets Hjælp til at fremme 1ste Behandling og derefter lade Sagen vende tilbage til Udvalget. Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg — og jeg tror, at mine Meningsfæller have den samme Mening som jeg — at vi ikke vente os noget egentligt Udbytte fra det ærede Flertals Side af en fortsat Forhandling. Jeg har nu nok hørt den ærede Ordfører udtale i Dag, at fra hans eller hans Meningsfællers Side har der ikke været noget Duffe om, at man skulde komme i Strid med det andet Thing, og at man ikke vilde nægte Forhandling med dette Thing, og det er for saa vidt en Udtalelse, der meget kunde tilfredsstille mig, men det forekommer mig, at denne Udtalelse ikke staar i ganste god Sammenhæng med det Skridt, som dette Things Flertal foretog i Begyndelsen af den nuværende Rigsdagssamling, da det nægtede at fortsætte Behandlingen af det den Gang forelagte Finantstlovsforslag for næste Finantsaar. Jeg skjønner, at der er meget liden Sammenhæng mellem disse to Udtalelser, den, der nu falder fra den ærede Ordfører, hvorved han begrunder, at man vil fremme Behandlingen af Finantstlovsforslaget for indeværende Finantsaar, og den Udtalelse, som den Gang blev brugt som Motiv for at nægte Behandlingen af det den Gang forelagte Finantstlovsforslag. Naar der nu er en saadan Mod sætning i den Optreden, der lægges for Dagen fra dette Things Flertals Side i disse to hinanden i Dvrigt faare lignende Spørgsmaal, saa tror jeg ikke, at der er nogenjomhelst Grund for os, der i Hovedsagen have en anden Mening end de ærede Herrer af Flertallet, til at vente nogenjomhelst frugtbart Resultat af den Forhandling, som den ærede Ordfører nu tager Ordet for skal føres, og det saa meget mindre, som vi, hvad vi saa mange Gange ere mindede om, nu befinde os saa langt herne mod indeværende Finantsaars Slutning, at vi, medens vi ganste vist ville stemme for en fortsat Behandling af Finantstlovsforslaget, som vi altid under saadanne Omstændigheder gjøre, dog ikke kunne gjøre det med noget Haab om, at